

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobkyně: L. K.
zastoupená advokátem Ing. Mgr. Vlastimilem Calabou
sídlem Havlíčkova 2788/135, 767 01 Kroměříž

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: J. K.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2020, č. j. KUZL 35170/2020, sp. zn. KUSP 68660/2019 ÚP-IS

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, odboru územního plánování a stavebního řádu,

(dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 9. 2019, č.j. MUBH 21484/2019, kterým byla podle § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), ve znění pozdějších předpisů zamítnuta žádost žalobkyně o vydání dodatečného povolení stavby „budova rodinné rekreace ev. č. X v k. ú. X“.

2. Žalovaný v obsáhlém odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal odvolací námitky žalobkyně. důvodem dodatečného nepovolení stavby je zejména nesouhlasné závazné stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem ze dne 14. 8. 2019, č. j. MUBH 19226/2019, potvrzené závazným stanoviskem odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 29. 1. 2020, č.j. KUZL 7805/2020.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobkyně navrhla soudu, aby rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu zrušil. Žalobkyně byla zkrácena na svých právech, postup správních orgánů byl v rozporu se zákonem.
4. Rozhodnutím ze dne 13.2.2019 č.j. MUBPH 4113/2019 nařídil stavební úřad žalobkyni a druhému spoluvlastníku odstranění stavby ev. č. X, nacházející se na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k.ú. X. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a dne 21. 2. 2019 žádost o dodatečné povolení stavby. Tuto žádost podala z opatrnosti, proto, že stavební úřad vydal rozhodnutí o odstranění stavby a nesouhlasil s tím, že se jednalo o postup podle §177 stavebního zákona, neboť došlo k havárii původní stavby a stavba byla obnovována do podoby před havárií. Vzhledem k tomu bylo řízení o nařízení odstranění stavby přerušeno do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o dodatečném povolení stavby.
5. Žalobkyně předložila projektovou dokumentaci pro předmětnou stavbu. Stavební úřad následně usnesením ze dne 2.5.2019, č.j. MUBPH 10498/2019, řízení o dodatečném povolení stavby zastavil. Proti tomu podala žalobkyně odvolání, na základě kterého odvolací orgán rozhodnutím ze dne 9.7.2019 č.j. KUZL 44441/2019 napadené usnesení stavebního úřadu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Odvolací správní orgán vyslovil závazný právní názor, že má stavební úřad vyzvat žalobkyni k doplnění projektové dokumentace a poučit ji o procesních následcích, pokud tak neučiní.
6. Stavební úřad závazný právní názor odvolacího správního orgánu ignoroval, což odůvodnil zásadou hospodárnosti řízení, nechtěl prý žalobkyni vystavit povinnosti dalších nákladů. Tím jí ale odebral možnost domoci se svých práv. Neumožnil jí, aby sama posoudila, zda bude povinnost, která jí měla být uložena, nákladná. Dle žalobkyně jde o bezprecedentním porušením zásad správního řízení a žalobkyni byla způsobena újma.
7. Stavební úřad sám vyzval orgán územního plánování a orgán ochrany životního prostředí na úseku lesního hospodářství o vydání závazného stanoviska ke stavbě, která je předmětem řízení o dodatečném povolení stavby. Jedná se o nepředvídatelný postup.
8. Orgán územního plánování vydal dne 12.8.2019 pod č.j. MUBPH 17560/2019 negativní závazné stanovisko, které ale bylo změněno závazným stanoviskem vydaným oddělením územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Zlínského kraje č.j. KUZL 79252/2019 ze dne 3.12.2019, které bylo vydáno k žádosti odvolacího správního orgánu č.j. KUZL 76425/2019 ze dne 20.11.2019, a to tak, že dodatečně povolovaná stavba je z hlediska

souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování přípustná a toto stanovisko pak neznemožňuje vyhovět žádosti o dodatečné povolení stavby.

9. Závazné stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem vydané dne 14.8.2019 č.j. MUBPH 19226/2019, bylo negativní, což potvrdil i odvolací správní orgán. Konstatoval, že udělení souhlasného závazného stanoviska by bylo v rozporu s § 15 odst. 2 zákona o lesích, dle něhož musí být odnětí pozemků plnění funkcí lesa nebo omezení využívání pozemků pro plnění funkcí lesa pro nové stavby pro rekreaci na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. Odbor životního prostředí dospěl k názoru, že stavba není v souladu s územně plánovací dokumentací (sic! stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje č.j. KUZZL79252/2019 ze dne 3. 12. 2019 obsahuje stanovisko opačné).
10. Pokud žádost žalobkyně nebyla úplná, bylo povinností stavebního úřadu vyzvat ji k doplnění žádosti o chybějící náležitosti či podklady a řízení o dodatečném povolení stavby přerušit dle § 111 odst. 3 stavebního zákona. Výzva stavebního úřadu k doplnění žádosti musí být zcela konkrétní, tj. musí přesně specifikovat, co žádost postrádá. Nedostatečné doplnění žádosti na základě neúplné, nepřesné výzvy, nelze vytýkat stavebníkovi, ale výhradně jen stavebnímu úřadu (viz zprávu o šetření veřejného ochránce práv ze dne 30.4.2014, sp. zn. 7384/2013/VOP).
11. Žadatel je povinen vymezit pozemky a stavby, na nichž se má záměr uskutečnit, a záměr alespoň základními údaji charakterizovat, tím dojde k vymezení předmětu řízení, jedná se o projev dispoziční zásady. Stavební úřad je takto vymezeným předmětem vázán. Žadatel je také oprávněn v průběhu řízení svou žádost a její přílohy, např. projektovou dokumentaci, upravovat a doplňovat. Může tak změnit i charakter povolované stavby.
12. Žadatel dále zajišťuje závazná stanoviska či rozhodnutí dotčených orgánů, které se k záměru vyjadřují z hlediska ochrany toho veřejného zájmu. Dle § 90 stavebního zákona stavební úřad posuzuje, nikoli opatřuje závazná stanoviska. Dle § 96b odst. 2 stavebního zákona je však možné, pokud je stavební úřad zároveň orgánem územního plánování příslušným k vydání závazného stanoviska, aby si tento obstaral závazné stanovisko orgánu územního plánování, není-li toto závazné stanovisko součástí koordinovaného závazného stanoviska. To se ale netýká obstarání stanoviska odboru životního prostředí. Iniciativa stavebního úřadu při opatření závazného stanoviska tedy nebyla na místě.
13. Pro úplnost je třeba uvést, že žalobkyně o závazná stanoviska sama žádala, nebylo tedy třeba, aby o ně žádal i sám stavební úřad. I to je jeden z důvodů, proč se žalobkyně neměla důvod domnívat, že spis byl o taková stanoviska již doplněn, obzvláště, nebyly-li ji tato stanoviska doručena.
14. Jelikož je řízení o dodatečném povolení stavby řízením návrhovým, pak jeho předmět nemohl vymezit stavební úřad, stejně jako nemohl uložit orgánům rozhodujícím o závazných stanoviscích, aby rozhodly na základě jím dodané projektové dokumentace, která se k řízení o dodatečné povolení stavby ani nevztahovala.
15. Posuzovaná stavba je stavbou určenou pro rekreaci a může být tedy realizována na pozemku určeném k plnění funkcí lesa tehdy, je-li její realizace v souladu s územním plánem. Dle výše zmíněného závazného stanoviska č.j. KUZZL 79252/2019 ze dne 3.12.2019, stavba v souladu s územním plánem je. Pokud tedy odbor životního prostředí rozhodl na základě domněnky,

že stavba není v souladu s územním plánem, pak toto rozhodnutí není správné, když vychází z nesprávných skutkových závěrů. Není ani orgánem, který by o tom měl rozhodovat, to je úkolem orgánu územního plánování.

16. Stavební úřad postupoval ve věci nepředvídatelně, když nepostupoval v souladu se závazným právním stanoviskem odvolacího správního orgánu a vyžádal si stanoviska, o které neměl důvod žádat. Žalobkyně poté, co obdržela sdělení stavebního úřadu o možnosti seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k nim, reagovala tak, že stavebnímu úřadu sdělila, že nepředpokládá, že by byl spis doplněn o nové listiny. Pokud tomu bylo jinak, měl stavební úřad reagovat a na doplnění spisu ji upozornit. Žalovaný připustil, že stavební úřad na přípis žalobkyně nereagoval tak, že by ji na doplnění spisu upozornil, nicméně konstatoval, že tuto povinnost mu žádný právní předpis nestanovuje.
17. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením stavebního úřadu, že předmětná stavba, kterou má v SJM se svým manželem, byla zbourána a místo ní probíhá výstavba nové stavby. Ve skutečnosti byla tato stavba stižena závažnou havárií, na niž museli její vlastníci reagovat, a to obzvláště za situace, kdy tato stavba stabilizuje dlouhodobě svah nad půdorysem chaty, a vytváří tížnou stěnu zadržující svah a přerušuje smykovou zemní trhlinu. Předmětná stavba byla obnovována do podoby, v jaké se nacházela před havárií, byly ale použity moderní materiály, které mají zabránit dalšímu opakování závažných havárií. Žalobkyně a její manžel byly nuceni postupovat dle § 177 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon. Stavební úřad v rozporu se zákonným požadavkem na oznámení tohoto postupu nereagoval v zákonné 7denní lhůtě, nýbrž až téměř za měsíc a půl. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že to není problém, dle jejího názoru stanovená lhůta je lhůtou velice krátkou právě z důvodu nezbytnost rychlého řešení situací, na něž § 177 odst. 3 stavebního zákona, dopadá. Ze strany stavebního úřadu se opět jednalo o nepředvídatelný postup,
18. Pokud by stavební úřad nesouhlasil, sdělil by svůj nesouhlas ihned, ne až za 1,5 měsíce. Navíc sanace chaty byla nezbytnou právě z důvodu zmiňovaného zajištění svahu. Žalobkyně neměla důvod předmětnou stavbu zbourat, neboť pokud by tak učinila, nemohla by tuto již postavit znovu, když v době závažné havárie, která její stavbu postihla, byl odlišný vlastník pozemku, na němž se stavba nacházela, a vlastník stavby.
19. Žalobkyně a její manžel posléze koupili od původních vlastníků pozemek, na němž předmětná stavba stojí. Uvažovali o tom již dříve, hlavním důvodem však bylo, že původní vlastníci špatně nesli, že veškeré listiny týkající se věci byly zasílány rovněž jim a oni byli stresováni.
20. Pro věc je podstatné, že se nejedná o stavbu novou, ale o stavbu, která na předmětných pozemcích stojí již od roku 1944 a je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.
21. Pokud jde o nedostatky ohledně údajů v katastru nemovitostí, žalobkyně podala návrh na změnu územního plánu, žádá o začlenění své rekreační chaty dle platné metodiky zpracování územních plánů Zlínského kraje do ploch RI – plochy rodinné rekreace – stávající stav a vymezení odpovídajícího zastavěného území. Dle platného územního plánu se objekt na p.č. XA nachází v plochách rekreace. Dodatkovým indexem Rch je využití zpřesněno na „rekreační chaty“. To v současné době neodpovídá platné metodice. Je chybou platného územního plánu, že pozemek nemá v hlavním výkrese vyznačenou „hranici zastavěného

území“, když navíc územní plán byl zhotoven nad původní katastrální mapu v měřítku 1:2880, kde vymezená parcela neodpovídá skutečnosti.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

22. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Poukázal na znění §129 odst. 2 a 3 stavebního zákona a konstatoval, že byť by závazná stanoviska dotčených orgánů měl přeložit stavebník, není vyloučeno, aby je vyžádal stavební úřad. Podle §96b odst. 2 stavebního zákona platí, že pokud je stavební úřad zároveň orgánem územního plánování příslušným k vydání závazného stanoviska, obstará závazné stanovisko orgánu územního plánování stavební úřad, není-li toto závazné stanovisko součástí koordinovaného závazného stanoviska. Tato situace nastala v předmětné věci. Pokud jde o závazné stanovisko orgánu státní správy lesů, dle §8 odst. 2 správního řádu státní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy a v rámci této spolupráce může správní orgán vedoucí řízení žádat jiný orgán o vydání závazného stanoviska. Bylo by nevhodné vyzývat žalobkyni k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby, pokud zjevně s ohledem na závazná stanoviska žádosti nelze vyhovět. Logickým krokem je zamítnutí žádosti po předchozím seznámení žadatelky s podklady, což stavební úřad učinil.
23. Pokud se týká námitek žalobkyně vůči závazným stanoviskům, žalovaný konstatoval, že o závazné stanovisko orgánu územního plánování požádal stavební úřad 17. 7. 2019. V žádosti o vydání závazného stanoviska uvedl, že žalobkyně se v žádosti o dodatečné povolení stavby odchýlila vymezení předmětné stavby v rámci řízení o odstranění stavby. V řízení o odstranění stavby se jednalo o „Objekt na pozemku p.č. XA, XB a XC v k.ú. X.“. Žalobkyně však stavbu popsala jako rozestavěnou stavbu o jednom podlaží z betonových tvárnic na betonových základech, půdorysných rozměrů 10 m x 9 m, maximální výšky 3,44 metrů, částečně zapuštěnou do okolního svažitého terénu, jejíž součástí je rozestavěná zeď na pozemku p.č. XB o délce 3,5 m, výšce 1,2 m a šířce 0,3 m (navazující na čelní stranu) a rozestavěná zeď na pozemku p.č. XC o délce 1,5 metru, výšce 3,44 m a šířce 0,3 m (navazující na boční stranu). V projektové dokumentaci pro dodatečné povolení stavby, kterou vypracoval Ing. J. T., autorizovaný inženýr pro pozemní stavby, ČKAIT 1301768, je popsána stavba pro rekreaci, obnova havárie chaty ve stejném rozsahu jako původní chata, o zastavěné ploše 56,11 m² s jedním podzemním a jedním nadzemním podlažím a výšce 2,9 m měřené od úrovně podlahy v prvním nadzemním podlaží.
24. Orgán územního plánování se v závazném stanovisku ze dne 12.8.2019, č.j. MUBPH 17560/2019 vyjádřil k záměru „dodatečného povolení rodinné rekreace“ na pozemcích p.č. XA, XB a XC v k.ú. X, přičemž stavba byla posouzena ve stejném rozsahu jako v řízení o odstranění stavby. Záměr byl shledán nepřipustným, neboť pozemky p.č. XB a p.č. XC se nachází v nezastavěném území v ploše lesů Zl, ve které není přípustná výstavba a rozšiřování objektů. Na žádost odvolacího orgánu ze dne 20.11.2019 vydalo oddělení územního plánování odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Zlínského kraje závazné stanovisko č.j. KUZL 79252/2019 ze dne 3.12.2019, jímž bylo změněno uvedené závazné stanovisko a to tak, že dodatečně povolovaná stavba je z hlediska souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování přípustná. Výše uvedený správní orgán však při vydání závazného stanoviska ze dne 3.12.2019 nevycházel na rozdíl od prvostupňového orgánu územního plánování ze žádosti stavebního úřadu a stavbu posoudil v rozsahu žádosti o dodatečné

povolení stavby, respektive v rozsahu projektové dokumentace k ní přiložené, tedy pouze stavby na pozemku p.č. XA v k.ú. X, který je dle územního plánu obce X v zastavěném území v plochách rekreačních chat.

25. Odbor životního prostředí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem jako orgán státní správy lesů ve svém závazném stanovisku ze dne 14.8.2019 č.j. MUBPH 19226/2019, které bylo nesouhlasné, vycházel ze dvou projektových dokumentací, a to jednak z projektové dokumentace předložené stavebnímu úřadu k dodatečnému povolení stavby a dále z projektové dokumentace, kterou žalobkyně předložila dne 28.6.2019 spolu s žádostí o vydání koordinovaného závazného stanoviska. Stavební úřad v žádosti o závazné stanovisko ze dne 17.7.2019 uvedl, že žalobkyně se svou žádostí o dodatečné povolení stavby odchýlila od předmětu řízení o odstranění stavby. Podstatné je, že pro části pozemků p.č. XB a XC v k.ú. X, na něž stavba zasahuje, nebylo vydáno rozhodnutí o odnětí z pozemků určených pro plnění funkce lesa ve smyslu ust. § 13 odst. 1 zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o lesích“), a že odnětí pozemků plnění funkcí lesa nebo omezení využívání pozemků pro plnění funkcí lesa pro nové stavby pro rekreaci musí být dle § 15 odst. 2 zákona o lesích v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, což v daném případě není. Odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Zlínského ve svém závazném stanovisku ze dne 29.1.2020 č.j. KUZL 7805/2020 na žádost žalovaného uvedené závazné stanovisko správního orgánu prvního stupně potvrdil, přičemž uvedl, že vydání závazného stanoviska pouze k části již vybudované nepovolené stavby (jak žalobkyně požadovala) by bylo v rozporu se zásadou materiální pravdy ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z podnětu žalobkyně se závazným stanoviskem odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 29. 1. 2020 zabývalo Ministerstvo zemědělství, které dle sdělení ze dne 28. 4. 2020 neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení.
26. Žalovaný k závazným stanoviskům uzavřel, že byť z hlediska územního plánování byla stavba v konečném důsledku prohlášena za přípustnou, nebylo tak učiněno z hlediska státní správy lesů, tudíž stále existuje závazné stanovisko, které neumožnilo žádosti o dodatečné povolení stavby vyhovět.
27. Pokud se týká námitky ohledně seznámení s podklady rozhodnutí, stavební úřad žalobkyni před vydáním rozhodnutí vyzval k seznámení, ta možnosti nevyužila a písemně sdělila, že protože nebyla vyzvána k doplnění podkladů, nepředpokládá, že by byl spis o nové podklady doplněn. Je pravdou, že stavební úřad ve výzvě neuvedl, které konkrétní podklady byly doplněny, takovou povinnost však stavební úřad neměl, žádný právní předpis mu to neukládá.
28. Žalovaný následně shrnul skutkové okolnosti týkající se věci s tím, že původní stavba byla dle doložených protokolů o kontrolních prohlídkách bez příslušného povolení odstraněna včetně základů a tedy zanikla. Následně bylo započato se stavbou novou. Původní stavba se podle údajů v katastru nemovitostí nacházela na pozemku p. č. XA v k. ú. X, jehož výměra činila 59 m². Nová stavba je dle kontrolního zjištění postavena i na pozemcích p. č. XB a p. č. XC, zastavěná plocha činí 10 m x 9 m. Již jen s ohledem na půdorys nelze hovořit o obnově původní stavby.

29. Skutečnost, že na místě původní stavby je prováděna stavba nová o půdorysných rozměrech 10 m x 9 m, zjistil stavební úřad na kontrolní prohlídce konané dne 19.6.2018. Téhož dne učinil J. K. podání – ohlášení závažné havárie. Navrhl obnovu stavby, tj. domáhal se mimořádného postupu ve smyslu ust. § 177 stavebního zákona. Na toto podání odpověděl stavební úřad sdělením ze dne 30. 7. 2018, ve kterém uvedl, že nejsou naplněny podmínky pro mimořádný postup dle ust. § 177 odst. 3 stavebního zákona. Žalovaný připouští, že sdělení k ohlášení mimořádného postupu bylo stavebním úřadem vydáno po velké časové prodlevě, nicméně s ohledem na výše uvedené skutečnosti lze konstatovat, že v daném případě nebyl žádný mimořádný postup v důsledku havárie stavby ani prováděn. Došlo k úplnému odstranění původní stavby a vybudování stavby nové bez příslušných povolenacích úkonů podle stavebního zákona.

IV. Replika žalobkyně a doplnění informací

30. Žalobkyně obdobně jako v žalobě uvedla, že po zrušení prvního rozhodnutí stavebního úřadu nebyla vyzvána k doplnění podkladů a na místo ní zajišťoval podklady – závazná stanoviska na svoji žádost stavební úřad. Dle názoru žalobkyně se nejednalo o správný postup, argumentem nemůže být, že záměrně zužovala předmět řízení o dodatečné povolení stavby oproti řízení o odstranění stavby. Předmět řízení má vymezit ona jako žadatelka. Je přesvědčena, že případně mohou být odstraněny ty části stavby, které odporují předpisům a zachovány ty, které jsou v pořádku. Předmět řízení zúžit nikdy nechtěla, žádost o dodatečné povolení stavby podala pouze z procesní opatrnosti, na radu úřednice stavebního úřadu.
31. Předmětnou chatu žalobkyně nabyla v roce 2 000. Stavba byla provedena před rokem 1950. Žalobkyně nebyla úspěšná ve snaze získat stavební dokumentaci k chatě. Tvrzení správních orgánů, že chválená byla pouze chata v rozměrech uvedených v katastru nemovitostí neobstojí, neexistuje pro to důkaz. Chata byla vždy zapuštěna v terénu, přičemž se zakreslovaly pouze nadzemní a viditelné části. Zakreslena byla tedy pouze dřevěná část chaty, dnes neobnovená. Přízemní část je z poloviny zasypána v zemi. Nápravu zápisu v katastru žalobkyně nemohla zajistit, neboť nesprávný zakres zjistila až po zahájení řízení o odstranění stavby, kdy již stavební úřad bez jakéhokoliv řízení vydal pro katastrální úřad osvědčení o neexistenci stavby.
32. Dle žalobkyně ze závazného stanoviska odboru životního prostředí není zřejmé, z jaké dokumentace bylo vycházeno. Toto závazné stanovisko, stejně jak závazné stanovisko odvolacího orgánu nemůže obstát, neboť je v rozporu se stanoviskem, že stavba je v souladu s územním plánem, který vydal k tomu kompetentní orgán územního plánování.
33. Žalobkyně nikdy nedala pokyn k odstranění chaty, jednalo se o havárii. V té době se stavba nacházela na cizím pozemku, pokud by ji žalobkyně úmyslně zničila, zaniklo by její vlastnické právo k této nemovitosti, kterou by pak nemohla obnovit. Po havárii žalobkyně dala pokyn, aby se z původní chaty zachránilo co nejvíce. Stavební úřad nikdy neprokázal, že obnovená stavba není původní stavbou. Na kontrolní prohlídce, které se zúčastnil manžel žalobkyně, stavba existovala.
34. Přípisem ze dne 17. 8. 2021 žalobkyně soudu sdělila, že v současné době je obcí X zpracováván nový územní plán, kdy p. č. XA v k. ú. X se nachází v plochách rekreace.

Současný územní plán neodpovídá platné metodice, vymezená parcela neodpovídá skutečnosti.

V. Posouzení věci soudem

35. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná.**
36. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby z důvodu vydání nesouhlasného stanoviska odboru životního prostředí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem jako orgánu státní správy lesů ze dne 14. 8. 2019 č.j. MUBPH 19226/2019, které bylo potvrzeno závazným stanoviskem odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 29.1.2020 č.j. KUZZL 7805/2020. Z podnětu žalobkyně se závazným stanoviskem zabývalo Ministerstvo zemědělství, které dle sdělení ze dne 28. 4. 2020 neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení. Předmětem přezkumu je rovněž procesní postup správních orgánů.
37. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona „*Stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem nebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*“ Podle odst. 2 stavebního zákona „*Stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení. Podle odst. 3 „*Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že*
a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
*Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.....“**

38. Podstatnou otázkou je vymezení předmětné stavby. Jak soud zjistil ze správního spisu, stavebník J. K. dne 11.5.2018 ohlásil udržovací práce na objektu č.e. X na pozemku p.č. XA v k.ú. X. Mělo se jednat o opravy sklepů, izolace proti vodě, renovace dřeva a opravy střechy. Dne 21. 5. 2018 učinila obec X oznámení, že byla provedena demolice objektu č. e. 1 a na sousedním pozemku ve vlastnictví obce je uložen materiál z demolice a další stavební materiál. Dne 22.5.2018 provedl na místě stavební úřad kontrolní prohlídku a zjistil, že zde není žádná stavba, v místě, kde dříve chata stále, je proveden výkop, v okolí je navršena zemina z výkopu a skládka stavebního materiálu s kontejnerem. O prohlídce byl učiněn úřední záznam, jehož součástí je fotodokumentace, ze které je zcela zřejmé, že dochází k výkopu základů. Na kontrolní prohlídce konané dne 19.6.2018 za účast obou stavebníků pak stavební úřad dle úředního záznamu a fotodokumentace zjistil, že na místě původní stavby je prováděna stavba nová o půdorysných rozměrech 10 m x 9 m. Při kontrolní prohlídce byli stavebníci vyzváni k zastavení prací, jak plyne z protokolu. Stejného dne J. K. doručil stavebnímu úřadu podání, kde uvedl, že před zahájením opravných prací nastala závažná havárie objektu – propad objektu do sklepních prostor. Navrhoval obnovu stavby s poukazem na použití mimořádného postupu dle § 177 stavebního zákona. Stavební úřad stavebníkům zaslal dne 12. 7. 2018 výzvu k okamžitému zastavení stavebních prací, následně dne 30.7.2018 sdělil, že nejsou naplněny podmínky pro mimořádný postup dle ust. § 177 odst. 3 stavebního zákona, neboť již dříve ohlašoval udržovací práce na stavbě, které dle šetření stavebního úřadu prováděl v rozporu s tím, co ohlásil, neboť namísto provádění udržovacích prací na stavbě původní stavbu odstranil a začal provádět stavbu novou. Protože výzva k zastavení stavebních prací nebyla uposlechnuta, dne 29.8.2018 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo podle §134 odst. 4 stavebního zákona nařízeno okamžité zastavení stavebních prací.
39. Oznámením ze dne 24. 8. 2018 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby, a to objektu na pozemku parc. č. XA, XC a XB v k. ú. X. Poté stavební úřad rozhodnutím ze dne 13.2.2019, č.j. MUBPH 4113/2019 nařídil stavebníkům, tedy žalobkyni a J. K., odstranění rozestavěného objektu na pozemcích p.č. XA, XB a XC v k.ú. X. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobkyně i J. K. včas odvolání. Žalobkyně podala dne 21.2.2019 žádost o dodatečné povolení stavby. Odvolací správní orgán následně odvolací řízení proti rozhodnutí o odstranění stavby přerušil do doby pravomocného ukončení řízení o dodatečném povolení stavby.
40. Žalobkyně v žádosti o dodatečné povolení stavby odkazovala na projektovou dokumentaci vypracovanou panem Ing. T. N., kterou nepředložila. Doložila ji po opakovaných výzvách dne 30.4.2019, přičemž ji označila jako projektovou dokumentaci pro obnovu havárie stavby. Stavební úřad následně usnesením ze dne 2.5.2019 rozhodl dle ust. § 110 odst. 4 stavebního zákona o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby. Důvodem bylo, že žalobkyně přes výzvy předložila vadnou dokumentaci, která nebyla dokumentací pro dodatečné povolení stavby, ale dokumentací pro obnovu havárie chaty. Dalším důvodem bylo, že dle dokumentace má chata půdorys 8,7 m x 7,64 m, ve skutečnosti, má podzemní podlaží rozměry 10 x 9 m a nadzemní podlaží 7,75 m x 9 m.
41. Na základě odvolání žalobkyně bylo odvolacím orgánem toto usnesení o zastavení řízení zrušeno a vráceno stavebnímu úřadu k novému projednání. Odvolací orgán uvedl, že

stavební úřad neměl řízení zastavovat, ale měl vyzvat žalobkyni k odstranění vad dokumentace, případně k předložení dalších podkladů, rozhodnout o přerušení řízení a žalobkyni poučit o zastavení řízení v případě neodstranění vad a nedoložení dalších podkladů.

42. Stavební úřad následně sám požádal příslušné orgány územního plánování a ochrany životního prostředí na úseku lesního hospodářství o vydání závazných stanovisek ke stavbě. Výsledkem bylo negativní závazné stanovisko oddělení územního plánování odboru územního plánování a stavebního řádu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem č.j. MUBPH 17560/2019 ze dne 12.8.2019. Toto negativní stanovisko bylo následně na žádost odvolacího orgánu, tedy žalovaného, ze dne 20.11.2019 přezkoumáno. Oddělení územního plánování odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Zlínského kraje závazným stanoviskem č.j. KUZL 79252/2019 ze dne 3.12.2019, jímž bylo změnilo závazné stanovisko oddělení územního plánování odboru územního plánování a stavebního řádu Městského úřadu Bystřice pod ze dne 12.8.2019, a to tak, že dodatečně povolovaná stavba je z hlediska souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování přípustná. Jak je zřejmé ze správního spisu, výše uvedený správní orgán však při vydání závazného stanoviska ze dne 3.12.2019 nevycházel na rozdíl od orgánu územního plánování prvního stupně ze žádosti stavebního úřadu a stavbu posoudil v rozsahu žádosti o dodatečné povolení stavby, respektive v rozsahu projektové dokumentace k ní přiložené, tedy pouze stavby na pozemku p.č. XA v k.ú. X, který je dle územního plánu obce X v zastavěném území v plochách rekreačních chat. Jednalo se tedy o stavbu v jiném rozsahu, než byla předmětem řízení o odstranění stavby. Dále bylo ve věci vydáno negativní závazné stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem č.j. MUBPH 19226/2019 ze dne 14.8.2019, které bylo potvrzeno závazným stanoviskem odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 29.1.2020 č.j. KUZL 7805/2020. Z podnětu žalobkyně se závazným stanoviskem zabývalo Ministerstvo zemědělství, které dle sdělení ze dne 28. 4. 2020 neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení.
43. K popsanému zjištěnému skutkovému stavu soud konstatuje, že pokládá ve shodě se správními orgány za prokázané, že předmětná stavba je umístěna na pozemcích p. č. XA, XB a XC v k.ú. X, zatímco původní stavba (také podle údajů v katastru nemovitostí) byla součástí pozemku p.č. XA v k.ú. X. Nová stavba má dle kontrolních zjištění rozměry 10 m x 9 m, již z tohoto údaje je zřejmé, že nemůže být umístěna pouze na pozemku p.č. XA o výměře 59 m².
44. Dále se soud ztotožňuje s názory správních orgánů, že došlo k úplnému odstranění původní stavby. Z kontrolních zjištění, zejména z fotodokumentace, je zcela zřejmé, že došlo i k odstranění základů původní stavby a byla budována zcela nová stavba. Teorii stavebníků o havárii původní stavby pokládá soud za ničím nepodloženou. Je pravdou, že po oznámení postupu dle §177 odst. 3 stavebního zákona skutečně stavení úřad nereagoval na oznámení v zákonné 7denní lhůtě. Na posouzení předmětné věci – tedy o dodatečném povolení stavby to však nemá žádný vliv. Evidentně zde také nehrozilo žádné prodlení, které by ohrožovalo havarijní stav. Soud připomíná, že oznámení stavebníků o postupu dle §177 odst. 3 stavebního zákona bylo učiněno dne 19. 6. 2018, v den, kdy se konala kontrolní prohlídka

za účasti stavebníků, na které byli stavebníci mimo jiné vyzváni k zastavení prací. Oznámení o provedení demolice objektu učinila obec X již dne 21. 5. 2018, první prohlídka byla provedena stavebním úřadem 22. 5. 2018, na předmětném pozemku byl zjištěn pouze výkop a původní stavba byla odstraněna včetně základů.

45. Žalobkyně v žalobě namítala, že řízení o dodatečném povolení stavby je řízením návrhovým, proto jeho předmět nemohl vymezit stavení úřad. Soud konstatuje, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 5 As 235/2015-68, „*Řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení jsou spolu velmi těsně provázána, neboť vycházejí z téže situace, tj. existence stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu nebo v rozporu s ním.*“ (dále též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 3 As 18/2011-117, ze dne 11. 4. 2012, č. j. 7 As 154/2012-36). Z uvedeného je zřejmé, že se stále jedná o stejnou stavbu. V řízení bylo prokázáno, že stavebníci v řízení ohledně stavby uváděly nepravdivé údaje, a to včetně údajů o jejím půdorysu a umístění na pozemcích, popřípadě stavbu dělili na dvě části. Stavební úřad nemohl dodatečně povolit stavbu, odlišnou od stavby, o kterou se jednalo v řízení o odstranění stavby.
46. Žalobkyně namítala, že stavební úřad postupoval nesprávně, pokud si sám vyžádal závazná stanoviska, nezbytná pro řízení o dodatečném povolení stavby, a to i přesto, že nadřízený orgán mu uložil, ať žalobkyni vyzve k doplnění žádosti. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že v případě závazného stanoviska orgánu územního plánování žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, a to §96b odst. 2 stavebního zákona, neboť je zároveň příslušným orgánem územního plánování příslušným k vydání závazného stanoviska. Závazné stanovisko orgánu územního plánování bylo následně, jak je výše uvedeno, předmětem přezkumu a výsledkem bylo stanovisko souhlasné, posuzovalo však pouze stavbu na pozemku p.č. XA v k.ú. X, který je dle územního plánu obce X v zastavěném území v plochách rekreačních chat.
47. Pokud se týká závazného stanoviska orgánu životního prostředí, správní orgány uvedly, že stavební úřad si toto stanovisko vyžádal s ohledem na znění §8 odst. 2 správního řádu, dle kterého správní orgány spolupracují v zájmu dobré správy. Dle názoru soudu se nejednalo o správný postup, a to s ohledem na ustanovení §129 odst. 2 stavebního zákona. Je na stavebníkovi, aby předložil všechna potřebné podklady. Toto procesní pochybení správního orgánu však nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně vznesla proti tomuto stanovisku odvolací námitky, kterými se zabýval Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí. Mimo jiné uvedl, že předmětná stavba byla dle projektu předloženého žalobkyní rozdělena na část A a B, přičemž žádost se týkala pouze části A s tím, že část B bude řešena samostatně. Objekt je obdélník o rozměrech 10 m x 8,7 m, přesahuje svými rozměry pozemek p.č. XA. Část A kopíruje pozemek p.č. XA, část B navazuje na část A a je umístěna na pozemcích p.č. XB a XC, lesních pozemcích. a projektová dokumentace neřeší odstranění části stavby, které do těchto lesních pozemků zasahují.
48. Ostatně, jak odbor životního prostředí zmínil, o závazné stanovisko odboru životního prostředí žádala i žalobkyně. Jak soud ověřil ze správního spisu, žalobkyně podala dne 28. 6. 2019 žádost o koordinované závazné stanovisko u Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, odbor životního prostředí. Předložila projektovou dokumentaci stavby na

pozemku p.č. XA k.ú. X, vypracovanou Ing. J. T. v květnu 2019, dle které byla předmětná stavba rozdělena na část A a B, přičemž žádost se týkala pouze části A s tím, že část B bude řešena samostatně. Dle projektu je objekt chaty obdélník o rozměrech 10 m x 8,7 m, přesahuje svými rozměry pozemek p.č. XA. Část A kopíruje pozemek p.č. XA, část B navazuje na část A a je umístěna na pozemcích p.č. XB a XC. Správní orgán v odůvodnění správně konstatoval, že v obou případech se jedná o tentýž objekt, který je předmětem řízení o odstranění stavby a je nezákonné posuzovat odděleně nepovolené stavby nebo části stavby, které spolu funkčně i jinak souvisí. Souhlas neudělil. Především se tak stalo proto, že projektovou dokumentací nebylo navrženo odstranění části objektu na pozemcích p.č. XB a XC, které jsou v územním plánu vymezeny jako plochy zeleně lesní a krajinné. Soud se s jeho hodnocením ztotožňuje. Z uvedeného je zřejmé, že by žalobkyně nedosáhla jiného závazného stanoviska. Skutečnost, kdo žádost o závazné stanovisko podal, by tedy neměla na výsledek řízení žádný vliv.

49. Soud nepřisvědčil ani námitce, že v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Stavební úřad výzvou ze dne 21. 8. 2019 vyzval žalobkyni k seznámení s podklady rozhodnutí. Na tuto výzvu reagoval advokát žalobkyně tak, že nepředpokládá, že by součástí spisu byly nové dokumenty, pokud nebyla žalobkyně vyzvána k odstranění vad či doložení dalších dokumentů. Je pravdou, že stavební úřad žalobkyni nesdělil, že obsahem spisu jsou nové podklady. To však ani není jeho povinností. Soud má za to, že tímto postupem nedošlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Od 21. 8. 2019 byl správní spis kompletní a v souladu s oznámením z téhož dne měla žalobkyně možnost se s předmětným podkladem seznámit ještě před vydáním rozhodnutí a případně na něj reagovat. Žalobkyně kromě toho měla poté možnost se seznámit s kompletním spisovým materiálem a případně se k němu vyjádřit i v rámci odvolacího řízení.
50. Soud se zcela shoduje se správními orgány v názoru, že dodatečné povolení stavby nebylo možno udělit s ohledem na prokázanou skutečnost, že předmětná stavba je zčásti umístěna rovněž na pozemku určeném k plnění funkcí lesa. K jejímu povolení by mohlo dojít pouze tehdy, pokud by to bylo v souladu s územním plánem, (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.07.2015, č.j. 29 A 2/2013-54), což v tomto případě nebylo splněno. Pozemky p.č. XB a XC v katastrálním území X jsou dle územního plánu pozemky pozemcích určené k plnění funkcí lesa. Podle §13 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) *„Veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu.“* Podle §15 odst. 2) téhož zákona *„Odnětí nebo omezení pro nové stavby pro rekreaci na pozemcích určených pro plnění funkcí lesa musí být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.“*
51. Na závěr soud konstatuje, že případné chyby v katastru nemovitostí nejsou předmětem tohoto řízení. Na posouzení věci nemá rovněž vliv případná změna územního plánu, ke které má dle žalobkyně teprve dojít.

VI. Závěr a náklady řízení

52. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.

53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročež mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
54. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, právo na náhradu nákladů tak tato osoba nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. března 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu